

га страна, си мислеше, че щеше да бъде щастлива, ако ся събереше сънего, макаръ и безъ никаква основа, защото бѣше твърдѣ смиренна та не ся надѣваше да ся възвиши до тамъ. Заклѣвашеся да ся неостави никога, да ня обладае страсть, на което конецътъ бѣше, само едно заповѣдане на невинното ѣ срьдце и отбѣгваши всякоги, отъ да остане сама съ Фридерика. Ако и предреченното предложеніе да бѣше съгласно съ желаніето ѣ, отъ голѣма срама, не дръзна да ся отговори като ся задоволи съ да каже, че почтенно то тва исканіе, изыскуваше време да ся помисли или да ся съвѣтова съ Г. Графътъ и Г. съпрѣгътъ му, които ѣ захващаха мѣсто на родигели.

Тоя отговоръ благодари Сѣдникътъ и отдалечи ся изпълненъ отъ радость. А като знаеше предъ да имъ предложи, че Графътъ и Съпрѣгътъ му щеха отъ всичко срьдце да приемнатъ тва събираніе, тосъ-часъ отиде да ги намери, и ся пріяха съ радость.

Наистена, рече Графътъ, Любезній сѣдничко, предложеніето ти ни зарадва много. Много пакти, просто си говоряхме, че, достойнійатъ Фридерикъ и добрата Марія сж създадени единъ за други, и ся вардахме отъ да го изявимъ, като ся страхувахме да не бы че вы ся види като заповѣдъ, а най много като предлежи за женилка, която треба да ся врше свободно и отъ двѣтъ страни. Днесъ мы сме довольно благодарни, да